

अङ्कान्तपात्रैरङ्कान्ते प्रविष्टैः पात्रैः । यथा वीरचरिते
द्वितीयाङ्कान्ते । “प्रविश्य सुमन्त्रः । भगवन्तौ वशिष्ठविश्वामित्रौ
भवतः सभागवानाकलयतः । इतरे । क भगवन्तौ । सुमन्त्रः ।
महाराजदशरथस्यान्तिके । इतरे । तत्तत्रैव गच्छामः” ॥ इत्य-
ङ्कपरिसमाप्तौ “ततः प्रविशन्त्युपविष्टा वशिष्ठविश्वामित्रपरशु-
रामा इत्यत्र” पूर्वाङ्कान्त एव प्रविष्टेन सुमन्त्रपात्रेण शता-
नन्दजनककथाविच्छेदे उत्तराङ्कमुखसूचनादङ्कास्यमिति ।
एतच्च ध्वनिकमतानुसारेणोक्तं । अन्ये तु “अङ्कावतारेणैव इदं
गतार्थं” इत्याहुः ।

(३१४) अपेक्षितं परित्यज्य नीरसं वस्तु विस्तरं ।

यदा सन्दर्शयेच्छेषमामुखानन्तरं तदा ॥

कार्यो विष्कम्भको नाट्य आमुखाक्षिप्तपात्रकः ।

यथा रत्नावल्यां । योगन्धरायणप्रयोजितः ।

(३१५) यदा तु सरसं वस्तु मूलादेव प्रवर्तते ।

आदावेव तदाङ्कः स्यादामुखाक्षेपसंश्रयः ॥

यथा शाकुन्तले ।

(३१६) विष्कम्भकाद्यैरपि नो वधो वाच्योऽधिकारिणः ।

अन्योन्येन तिरोधानं न कुर्याद्रसवस्तुनोः ॥

रसः शृङ्गारादिः । यदुक्तं ध्वनिकेन ।

“न चातिरसतो वस्तु दूरं विच्छिन्नतां नयेत् ।

रसं वा न तिरोदध्याद् वस्त्वलङ्कारलक्षणैरिति” ॥